

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izven ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. O pravnih, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi današnjega praznika izide prihodnji list v soboto.

Kar je za Nemce prav, to naj bo za nas prav.

Iz Gradca 9. junija. [Izv. dop.]

Včeraj imeli so štajerski „fortschrittlerji“ tukaj v hotelu „Oesterr. Hof“ svoj shod, katerega so toliko časa kuhali in pekli. Koliko mož je bilo zbranih, to nam prostakom nij znano. „Tagespost“ jih je sicer naštel čez dve sto; a to nas ne more motiti, da trdimo, da je to laž. Kajti „Tagespost“ navaja osebo, kakor je Conrad Seidl po dvakrat. Ali je morebiti Seidlov več mej pristaši nemške stranke? Imen drugih gospodov iz spodnjega Štajerskega ne imenujemo, akoravno njih „T.“ nij zamolčala. Po našem mnenju tiskala bi „T.“ nekaterih ime osemkrat slobodno; toda tudi takrat bi dvomili, je li imamo moža pred soboj.

Pa druga reč je, katero moramo omeniti, ker je jako podušljiva, s kako mero se pri nas v Avstriji še vedno meri. Mej zbranimi gospodi je bilo lepo število c. kr. ravnateljev in profesorjev; vrh tega nekoliko drugih uradnikov.

Nihče izmed nas njih ne zavida, da so se mogli in smeli udeležiti tega shoda. Nasprotno, nas veseli, da so tako odkrito pokazali svoje mišljenje, da so odkrito in odločno izjavili, h katerej stranki držé. Vetrnjakov in hinavcev tudi mi ne maramo, najmanj pa mej odgojitelji naše mladine. Toda stranka, katere se ti gospodje držé, je opozicijska. To pove vse. In vendar mi ne zahtevamo, da bi vlada postopala dosledno, ker bi ravnala z njimi tako, kakor je dozdej brez izjeme ravnala s sloven-

skimi uradniki in učitelji! Ne. Mi jim ne želimo disciplinarne preiskave s premeščenjem, niti premeščenja brez disciplinarne preiskave. Oni so se obnašali kot prosti državljani, kar ne zasluži kazni. A uradniki in učitelji slovenske narodnosti so tudi brez izjeme avstrijski državljani. Prosta naj bode tedaj tudi njim izjava mišljenja o političnih rečeh. Enaki naj bodo v istini vsi avstrijski državljani pred avstrijskim zakonom!

Dr. Mack je poročal v imenu odbora o volilnem programu te „naprednjaške“ stranke. Znao tega programa je: naj se volilni red za državni zbor tako popravi, da bode res ljudstvo tam zastopano in pa, naj se delegacije preosnujejo, da bode naša polovica monarhije opravičen upliv imela. Na Ogerskem, rekel je dr. Mack, so komaj večino dobili za postavno določbo, da je oznanje državnega orla pregreha, a nekdo je celo rekel, da ta določba je zoper ogerske čute in zoper ogersko zgodovino. No nam (Nemcem) se avstrijski državni orel ne protivi, uže zarad tega ne, ker je bil državni orel svete rimske države nemškega naroda (reichsadler des heiligen römischen reiches deutscher nation). V okviru avstrijske državne misli se trdno držimo paladija nemške kulture. S tega stališča sezamo vsem narodnostim v roko.

Več pozornosti je ta program vzbudil, nego je po pravici zasluži. Da se je celo stari Blagotinšek-Kaiserfeld bil v „N. Fr. Pr.“ spravil na njega, nas ne more motiti. Pri vsej svoji temeljitosti vendar Nemci ne zaničujejo tudi praznih fraz. Govor dr. Macka nam je v tem oziru spet najboljša priča. Kako drugače hočemo razumeti in tolmačiti besede „o avstrij-

skem, popolnoma nemškem in odločno liberalnem programu“. Kajti uže g. Blagotinšek je našel programu drug pomen in mož vendar pozna svoje ljudi. Deloval je dovolj dolgo z njimi, da mu ne morejo biti neznane njih najskrivnejše misli in težnje. Čemu tedaj toliko govorov in zagovorov? Za nas Slovence avstrijski državni orel tudi nij za tega del častljiv, ker nas spominja na „hl. römisches reich deutscher nation“, ampak ker je avstrijski orel. Vse, kar je dr. Mack govoril o Nemštvu kot temelju Avstrije, o nemškem delu za velikost in slavo Avstrije, je govoril, da je govoril. Bolje nam dopadajo in resnične zdijo se nam besede, katere je govoril o nemški narodnosti in jeziku. Tudi nam Slovencem nij narodnost in jezik pojem brez pomena, stara šara brez vrednosti. Ako Nemci mislijo, da jim je potrebno držati se vedno in vselej trdno svoje narodnosti in svojega jezika, tako morajo uže zdavnaj vedeti, da smo mi istih mislij glede svoje narodnosti in svojega jezika.

Naj tedaj ne smatrajo našega delovanja za ohranitev obeh za kaprico ali otročjo igrabo ali izdajstvo. Naj nam bodo pravični, mi jim nijsmo nikdar krivice delali, in shajali bomo lahko brez sumničenja in obrekovanja.

Volitve v državni zbor.

Gospod Šnidaršič se je kandidaturi — odpovedal! Torej bode treba za mesta in trge Celje, Brežice itd. izbrati drugega meščanskega kandidata zoper Forreggerja.

Prvo poročilo, ki smo ga o volitvi volilnih mož dobili, je ugodno. Iz volilnega okraja, kjer dr. Vošnjak kandidira, se nam namreč piše: V Šent Jurji so vseskozi

Listek.

Kosmas Makabejec.

XI.

V prvem letu praveslovja je huda pela Kosmasu, kakor še nigdar poprej, ali za to nij zgubil poguma, ampak si je pomagal kakor je mogel, ter je bil pri vsem stradanju povsod poleg, ako je šlo za čast akademičnega gradjanstva. Ko je bil dr. Anton Starčević, bivši veliki bilježnik županije rečke, obsojen zaradi nekega govora, je tudi Kosmas kričal v sodnijske dvorane živio, pa nij dosti maral za besede predsednikov, kateri je opetovano opominjal slušateljstvo na dolžno napram sodišču štovanje, in potem je bil tudi pričujoč pri serenadi, katero so bili napravili pravniki obsojenemu Starčeviću, in pri katerej je bil tedanji odvetniški koncipijent Valentin Lenac vrgel ob tla gradskega kapitana Nikola Urico,

pa je potem zavoljo tega prišel na tri mesece v županijsko hišo. Pri tej priložnosti je bil en vojak nastavljen svoj bajonet Kosmasu na prsa, ta pa, kakor je bil uže praktičen, je počasi reteriral, in nij se mu zgodilo nič.

Starčevićancev še tedaj nij bilo v Zagrebu, ampak rekli so ljudem one sekte, pri katerej je bil pokojni Bach, ki je s Kvaternikom pal pri Rakovici, da so „travožderci“, no, Kosmas nij videl, da bi bili hodili kedaj na pašo v Tuškanec ali kam drugam.

Po zimi se je Kosmas hodil gret v kavarno, a kadar mu je zamrznila voda v peharu, se še umil nij, zato je pa vendar učil židovke plesati „Kolo.“ Ker namreč pri plesu nobena ženska ne sedi rada, tedaj tudi židovka ne, a v Zagrebu je bilo kolo obligaten ples pri vsakej zabavi, so se židovke spravile skupaj v privatnej hiši pa so poslale deputacijo do Kosmasa s prošnjo, naj jih nauči plesati kolo. Kosmas je kar brez rokavic letel k židovkam,

pa prvi večer je samo pri večerji ostal in se je dogovoril, kedaj bo pričel poučevanje. Potem je vsak teden po dva do trikrat prav dobro večerjal, pa učil je židovke plesne umetnosti in vesel je bil, da je tako dobro kapitaliziral novce, katere je bil svoje dni plačal Eichleru v Varaždinu.

Pisal je za kratek čas v Gajeve „Narodne Novine“ članke o slovenskih zadevah, pa za to mu je Gaj brezplačno natisnil 600 eksemplarov feljtona, katerega je bil spisal v „Narodne Novine“, in to je prineslo Kosmasu do 150 gld. dobička, ker je vse iztise mahom razprodal.

O pustu je sodeloval pri Šmerlingovej maskeradi v dvorani in pri justificiranju „Agr. Ztg.“ na Jelačičevem trgu, pa se je pozneje kesal, ko je videl, da se je dal od Raucha speljati na led z drugimi vred, katerim je zapal in do katerih je držal, da so pametnejši od njega, — pa nijso bili pametnejši ni za

same značajne narodnjake (brez Cestnovega Jožeta) izvolili za volilne može!

Iz Celja se nam poroča, da je ces. kr. okrajni glavar Haas rekel, da na kako kan didaturo on niti ne misli.

Iz Gorice smo prejeli tiskano polo z napisom „Kandidat Sloginega Odbora.“ Spis se v ostrem a sicer z večjim peresom pisanem načinu obrača zoper kandidaturu učitelja na kmetijski šoli g. Povšeta, a ne pové pisatelj in izdatelj te polemike koga kandidirati. Če hoče morda dr. Abrama ali pa dr. Tonklija, zakaj tega ne pové? Pazite Goričanje, da se mej vašim prepirom zopet kak — politični sebičnjak Winkler ne okoristi. Reči moramo, da je mnogo resnice v tem spisu, ki na pr. mej drugim pravi: „Da pa do tega (razpuščenja kmetijske šole) ne pride, je neobhodno potrebno, da spolni g. Povše kar je obetal, ko je šlo za preuravnavo kmetijskega učilišča, da zopet pridobi in utrdi vsaj svojemu oddelku kredit, katerega je kmetijska šola uže skoro v vseh krogih zgubila. A tega ne bo mogel nikakor doseči, ako se bo skozi šest let mudil vsako leto po 6 mesecev na Dunaji. Postavimo pa tudi, da bi se več poslancev oglasilo za razpust šole in da bi bila uže res nevarnost, da se njih namera posreči, kaj potem? Treba se bo našim slovenskim poslancem boriti za to, da važni zavod ohranijo, in g. Povše je prvi poklican, da vztraja v takem boju do zadnjega. Če izvolimo g. Povšeta za državnega poslanca, vsilimo vsem nasprotnikom kmetijske šole, italijanskim in slovenskim, v roke — orožje, s katerim bodo šolo podirali in podrli.“

Oficijalni organ naše nemškutarske stranke, „Laibacher Tagblatt“, ne prinaša v zadnjih dveh listih ni v ponedeljek ni vtorek niti jedne besedice poročila o „velikem“ shodu cele kranjske „ustavoverne stranke“ v nedeljo v kazini. Sram jih je, in ne vedó, kaj bi rekli! Ustavoverna „Triester Zeitung“ trdi, da je bilo 30 ljudij prišlo, a jih je bilo vendar le samo celih 25.

O vcenitvi zemljišč zarad uravnave gruntnega davka.

Maja meseca t. l. se je vcenilo:

I. Poljskega obdelovanja, in sicer:

V cenitvenem okraju

Kočevje . . . 13 občin s 44.367 parc.
Novo mesto . . 13 „ s 24.027 „

trohico, — a prigodom svečanosti sv. Cirila in Metoda si je kupil novo narodno obleko pa sabljo in kalpak, ter je paradiral po Zagrebu in Maksimiru kakor vsak drugi. Ko je zvedel, da je Matija Majar v Zagrebu, ga je obiskal in „forma publica“ pri Jagnjetu, in Majar se e bil precej prestrašil, ne znajoč, kaj je pregrešil, da je prišel pandurski oficir ali kdo v njegovo sobo s sabljo, in še odkril se nij, a se je vrlo razveselil, ko je zvedel, da nij prišel pandur k njemu, ampak — Kosmas.

O vakancah je Kosmas uže plesal na velikem balu na Slatini, in pa na židovskem tudi, ker ga je bila spoznala jedna njegova učenka, za tim se je pa bil precej spoznal z vsemi židovkami, kar jih je bilo na Slatini iz Velike Kaniže in iz Trsta — zagrebske je pa itak poznal uže vse. Prijela je zagrebska židovka Kosmasa za roko, pa ga je od ene do druge tovaršice vodila po celej dvorani, ter ga je predstavila vsakej posebej kot svojega

Postojna . . .	7 občin s	17.748 parc.
Černomelj . . .	4 „ s	15.304 „
Logatec . . .	12 „ s	11.468 „
Ljubljanska okolica	9 „ s	11.135 „
Krško . . .	9 „ s	10.902 „
Kranj . . .	12 „ s	10.319 „
Kamnik . . .	13 „ s	8.552 „
Litija . . .	6 „ s	8.383 „
Skupaj . . .	98 občin s	162.205 parc.

II. Gozdov, in sicer:

V cenitvenem okraju

Ljubljanska okolica	14 občin s	20.460 orali.
Kranj . . .	15 „ s	12.736 „
Kočevje . . .	15 „ s	11.360 „
Novo mesto . . .	11 „ s	9.014 „
Krško . . .	7 „ s	8.631 „
Litija . . .	7 „ s	7.136 „
Postojna . . .	4 „ s	195 „
Skupaj . . .	73 občin s	69.532 orali.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. junija.

Nemško-liberalci na **Češkem** bodo 15. t. m. kandidate sestavili in izpregovorili o nagodbi ali o porazumljenji s Čehi.

V Pragi se je osnovalo novo društvo „Reforma“, ki bode dr. Klaudyja kandidiralo, katerega narodni klub izpuščava zarad njegovega podpiranja Skrejšovskega. Dr. Klaudy je rekel, da pojde v državni zbor.

Vnanje države.

Turška vlada nij nič zadovoljna z Aleko pašem ali knezom Vogoridesom, guvernerjem vshodnje-**rumelijskim**. Ker je pri posameznih oddelkih vlade nastavljal za načelnike samo Bolgare, je rekla mu porta, da se nad tem ona spodtika. Knez Vogorides je na to odgovoril, da je sposoben može za tako službo mogel najti samo mej bolgarsko inteligencijo, in je dejal, da kadar bo oddajal druge upravne službe, oddal bode te tudi drugim sposobnim družih narodnostij. Ali ker je imenoval okrajnim načelnikom uže tudi tri muhamedance, s tem zopet Bolgari niso zadovoljni, ker so oni jedini gospodarji v deželi. In telegram v „Novoe Vremja“ poroča, da so uže nastali prepiri mej guvernerjem, duhovstvom in voditelji strank zato, ker je guverner pozval k višjeji upravi Grke in turške uradnike. Aleko se opravičuje, da je to storil za tegadelj, ker bi bil drugače izgubil vse zaupanje pri porti. Turška vlada bode po okrožnici razglasila, da bode počakala toliko časa, da otidejo Rusi iz vzhodnje Rumelije, potem pak bode še jedenkrat zahtevala od kneza Vogoridesa, da mora nositi turški fes in razobe-siti turško zastavo; če pa ne bode hotel tega storiti, bode vlastim predlagala, da se odstavi

knez Vogorides, in bo zasedla balkanske so-teske. Če pojde.

Ruski car je 10. junija iz Livadije v Peterburg prišel.

Francoska zbornica je 10. t. m. dovolila s 306 glasi proti 195 sodnijsko preganiti Granier Cassagnaca zarad članka pisanega v „Paysu“ zoper vlado. — Cassagnac je sicer vrlo grob bonapartovec, ali republikanci bi morali svobodo tiska za vse spoštovati, če hoté svojim načelom zvesti o-tati.

V **severnej Afriki** v Algieru so se Kabyli zoper svoje gospodarje Francoze spuntali in upor raste. V Batni so umorili sodnika, ki so jim ga Francozi postavili, in še več glav-vačev. Ta upor se baje razteza tudi v Tunis in Maroko zoper tamošnjo vlado in je morda še celó v zvezi s politiko egiptovskega khediva.

Znano je tudi našim bralcem, da so se tudi **Nemci** nekaj mešali v egiptovsko vprašanje. Ali Ismail Sadik, prejšnji finančni minister egiptovski, je, kakor „Journal des Debats“ poroča, z malo respektom tako-le o Nemcih govoril: „Kaj nam govoré o Nemcih? Mogoče je, da so Nemci v Evropi oblastni vojaki, ali kaj nam Egiptčanom to mar? Mi poznamo le tiste narode, ki imajo denar; jaz sem pa pač uže francoski in angleški denar videl, a nemškega še nikoli.“ Podkralj ravno tako misli o Nemcih.

Dopisi.

Iz Celja 10. junija. [Izv. dop.] Dr. Foregger, ki se nam za poslanca v državni zbor ponuja, izjavlja v „Cillier Zeitung“ enakopravnost tako, da pravi, ako Hohenwart in njegova stranka pri volitvah zmaga, bodo potem „deutsch“-liberale stämme des staates klerikaler knechtung und slavischer vergewaltigung preisgegeben“. — Tako te vrste čudni možaki mislijo ustavo izvršeno!

Ustavo, ki določuje vsem narodom jednake dolžnosti, enake pravice, hoče ta Foregger samo le za Nemce za „deutsch liberale stämme“. Ste uže kdaj slišali kaj enakega, vi domači možje volilci! Ali nas ne zäsramuje s takimi izjavami? Ali vam ne žali vaše vesti? To vam naj zadostuje, da odbac-nite Foreggerja!

Mi meščanje spodnjega Štajerja si bode-mo zbrali za svojega poslanca na Dunaj v državni zbor možá, ki misli za Avstrijo, pa za vse narode enako pravičen biti. Foregger naj se pa gre ponujat tja, kjer so le samo — „deutsch liberale stämme“ — ker drugih „stämme“ ne pozna, torej tudi v njih mislih, in na njih korist ne bi mogel delati.

Hujskanja in ščuvanja in zdražbe je bilo

ljubeznjivega učitelja tako, da se je siromak uže počel bati, ker je bilo precej lepih vmes.

V Laškem trgu je bil še pri slovenskem teatru navzoč, potem je pa odšel v Ljubljano, iz Ljubljane pa v Kranj, kjer je bil prijazno sprejet po prof. Bradaški in njegovej domo-ljubnej rodbini. Precej je postal prijatelj s pokojnim Joškom Erženom, kateri ga je bil čisto zvalil v svoj lepi mlin na Kokri, in ka-teri je bil napregel konja, da popelje Kosmasa v Bled.

Večjega veselja mu Bradaškov svak ne bi bil mogel napraviti, kakor mu je napravil s to vožnjo, vozila sta se le preneglo, Kosmas je vsega premalo videl, ker tako krasnega kraja še nij bilo nikjer, niti na gorenjem Šta-jerskem nij imela zemlja takih grč na sebi, kakor so tukaj strčale kvišku.

Prvikrat v življenju mu je bilo žal, da nij pesnik, tako poetični občutki so ga nav-dajali, ali nij se vtikal v posel, katerega nij

umel, a pesni uže ne bi bil skupaj spravil nobene kaj prida — Kosmas nigdar.

V Bled se je bil odpravil enkrat Kos-mas k svečanosti, katero je bil osnoval po-kojni dr. Toman, pa takrat je bil jedva do Kamnika prišel, pa jo je okrenil proti Ljub-ljani, ker se mu je predaleč zdelo do Bleda po Kozlerjevem zemljevidu, a zdaj se je vozil nenadno in zastonj čisto do Bleda.

Ko sta se Joško in Kosmas vračala iz Bleda, bi ju bili na Naklem gorenjski fantje skoro da posadili v blato na cesti — oba, Joška in Kosmasa, ker je Joško nekaj zabav-ljal v ošteriji. — „Bova šva pošvatat na gas“ č je kaj bvata,“ je rekel eden ter se je ne-kako pripravljaj, kako ju bo nosil, no, dobra beseda Kosmasova, kateri se ne bi bil baš rad toikel, posebno ne na Gorenjskem, je po-pravila vse, tako, da so kasneje skupaj pili in popevali neki prav okroglo „jodlerje“.

Kranjska čitalnica je bila priredila izlet

uže teh pretečenih 6 let več kot dosti. Za to je pa tudi sam naš svitli cesar uže zdavnaj izprevidel in rekel: „jaz čem mir mej svojimi narodi.“ In mi bomo tudi tistega moža volili, ki hoče zares mir, spravo in pamet, mir mej vsemi narodi.

Koliko se je uže po mestih in trgih na bolje obrailo, to se dosta sliši mej mestjani in tržani govoriti.

Kaj smo dosegli v teh 6 letih? Nič drugega, kakor nezadovoljnost na vse strani. — Tudi do izpoznanja smo prišli, da si moramo drugega izbrati namesto Foreggerja — ki tako od nas voljen nij bil, zato ker se leta 1873. volitve nijmo udeležili in smo svoje moči še premalo poznali.

Druzega poslanca si moramo izvoliti, kateri bode zares v naših mislih govoril in glasoval, pa nesamo za „deutsch liberale stämme“. Mi celega moža hočemo zbrati in si ga tudi bomo. Delajmo v tem smislu in zmaga nam bo gotova.

Iz Ptujja 9. junija. [Izv. dopis.] (Beseda za podporo zaloge graških slovenskih dijakov.) Pri nas je žalibog uže zelo redka prikazen slišati premile slovenske pesni, kajti tukajšnja društva, akopram se radi z nevtralityeto ponašajo, ne gledajo na to, ka bi se tu in tam mej nemškimi tudi kaka slovenska pesnica zapela. Bili smo torej včeraj prijetno iznenadeni čuti zopet enkrat po dolgem spanji na čitalničnem odru premile domače pesnice. O programu samem omenim le toliko, da je bil prav dobro izvršen. Pesni, „Prošnja“ in „Moja rožica“ peli so gospodje Perko, Stöckl, Ramer in Jevnikar tako izvrstno, da nij bilo ploskanja ne konca. Zadnjo pesnico morali so ponavljati.

„Kranjska dežela“ pel je g. Majcen prav izvrstno. „Adelaida“ pesen za vioncello se spremljevanjem glasovira kakor tudi igra na citre dopala nam je zelo. —

Čisti znesek te veselice, kateri je namenjen „podpiralneji zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu“ je času in razmeram primeren, ter znaša okolo 30 gld.

Prejeli smo tudi iz Gradca od slovenskega društva „Triglav“ sledeči telegram: „Živili! Korak za korakom. Vrlim ptujskim Slovencem čestita in vašej veselici v duhu prisustvuje „Triglav“. Tudi g. dr. Janez Bleiweis se nas je spomnil.

Jaz mislim da bi ne bilo napak, ko bi tudi druge čitalnice našo v tej zadevi posne-

v Velesovo, in tako je dobil Kosmas priložnost, da se odpelje nekaj pota proti domu. V Velesovem so bili vsi prav veseli, le Kosmas se je klaverno držal, ker uže nij imel več denarjev, potem je pa potoval proti Kamniku, kjer je našel Valentina Orožna. Pospelali so prav veselo v samostanu, potem pa sta se odpeljala zajedno do Vranskega, kjer je Kosmas našel svojega nekdanjega prefekta Drag. Šauperla kot kaplana. Iz Vranskega se je odpeljal s celovškim spiritualom Dirunistom do Celja. Zdaj pa naj kdo reče, da nij imel sreče naš Kosmas!

Imel je sreče, menda še več kot pameti, ali on nij držal nič do nemškega reka: „Der dumme hat glück“, ampak njegov strijc, kateremu je bil Kosmas enkrat prav neoprezno povedal ono poslovico, se je otresnil na njega, rekši: „wer kein glück hat, ist ein esel, das sag' ich dir!“ in potem nij več govoril Kosmas o bedakoveji sreči.

male, ako se pomisli, da je imenovani zavod marsikateremu slovenskemu dijaku h krubu pripomogel ter smo ga Slovenci nekoliko pozabili podpirati. —

Slednjič izrekamo vsem gospodom koji so k tej veselici kaj pripomogli, posebno pa g. pevcem v prvej vrsti pa g. Stöcklju kakor vsem dariteliem najpristrčnišo zahvalo.

Ob enem naj mi bode tudi omeniti dovoljeno, da je bila to zadnja veselica, koja se je pri „Dunajskem mestu“ vršila, kajti s 1. julijem preseli se čitalnica v prostore g. Muršiča.

Od sv. Lenarta 10. junija. [Izv. dopis.] Najlepši in dobrodejni pogled človeškim očem na svetu je pogled cvetoče mladosti. Če se na potu sreča znani ali neznani otrok, bodi si fant ali deklica, ki z nedolžno nasmehnenim in prijaznim obličjem dobro jutro ali dober večer vošči, lesen bi mogel človek biti, ako bi ga to nič ne ganilo.

„Oh blažene leta nedolžnih otrok vi imate veselje brez težkih nadlog, oh kako vas srčno nazaj poželim, ali vi ste minole, zastoj se solzim!“ pel je naš nepozabljeni knezoškof Slomšek.

In res! kdo se ne spominja najrajši otročjih let! Z veseljem se naši ljudje ozirajo na dni svoje mladosti. Naj se dva stara prijatelja snideta, ki sta si uže v mladosti znanca bila, naj si spomnita svojih mladih dnij, o kako se jima bo srce vnelo, kri ogrela, beseda odvezala! — glas bota povzdignila, z veselja solzami v očeh si bosta pravila, kako da sta vesela bila! — Tisoč drugih reči sta uže pozabila, kar sta pa kot mlada prijatelja doživela, vse tako dobro veste, kakor da bi se bilo včeraj godilo!

Vsak blago in na srečno prihodnost misleč človek si želi, naj bi se tudi naša pridna in zdravovesela mladina sprijateljila, ter se imela v starejši dobi časa veselo spominjati. Ali česa se bode neki kedaj z veseljem spominjala! Mar se ji to kot veselje v srci korenini, da mora po 5—6 ur na dan po neprimernih klopih mirno sključeno v šoli sedeti, doma pa za kramp ali motiko, ali še celó za cepec prijeti? Mladina hoče po izpolnenih v šoli jej naloženih dolžnostih zdrave veselje zabave, naj uže mej letom ali mej tednom. Zato ima učitelj pametno menjavati resne in vesele predmete mej šolskim časom, ter modro vporabiti šolske izlete. To bo mladini nekoliko ravnovesje mej tako rekoč šolsko pezo in mej živahnim mladim srcem vzdržalo. Vendar njim pa vse to ne vtisne toliko in takih spominov, kakor šolske veselice, ki je tam in tam krajni šolski sveti osnujejo, v katerem so možji imajoči iskreno ljubezen do mladine. Posebno letos o priliki našega veličanstva cesarja in cesarice srebrne poroke je bilo čitati iz raznih krajev od lepih veselic, pri katerih so si deca čut oblaževali ter si vesele spomine nabirali za poznejša leta, v katerih jih čaka mnogo britkosti in trpkosti. Mnogo, mnogo jih je opisal „Slovenski Narod“.

Tudi pri sv. Barbari v Haložah so imeli 28. maja prekrasno šolsko veselico, kakor slišim praviti od tamošnjega učitelja. Velika hvala ter prva čast gre za to preč. za slovensko mladezen ljubezni polnemu g. Božidaru Ruču kot prvomestniku sv. Barbarskega kraj. šol. sveta. Solze veselja so tekale ljubljennemu narodnjaku po častitem licu, ko se je oziral po nedolžno veselej mladezni podarivšej mu od belo oblečene deklice prekrasni venec za to veselico v spomin.

No, kjer se še nijso šolske veselice vršile, se še lahko osnovalo. Ali se ne bi dala veselica za otroke in starše skupno od sv. Marjete in sv. Lenarta kje izpeljati, h kateri bi se še morebiti Velika Nedelja pridružila? Res se kaže za ta podvzetja mnogo teškoč, ali teh se ne smemo ustrašiti. Ne bo zastoj izdana žrtev krajin šolskih svetov, ako kateri v ta namen kak novce potroši, marveč bo koristilo še v poznej dobi plodonosno. Imamo tudi v okolici še precej šolskih prijateljev in rodoljubov, kateri so zmirom pripravljeni naše bistrej mladezni za povzdigo in napredek omike pomoč biti. Krajin šolskih svetov prvomestniki dotičnih šol preudarite to reč, ter osnujmo učencem veselico, katera jim bo še v poznih letih ogrevala srca za udanost našemu svitlemu cesarju, za iskreno ljubezen do naše mile slovenske domovine, ter za vse drage svetinje naših dedov.

Iz Reke 10. junija. [Izviren dopis.] Te dni enkrat so šli odlični Rečanje na sprehod z novim parobrodom „Hungarian“, katerega so Angleži nalašč tako krstili, da pokažejo svoje simpatije do Magjarov, ali bolje rečeno, upotrebili ga bodo za svoje kramarske spekulacije. Toliko je gotovo, da bode Angležem to na dobiček, a kakó bode pa za Reko, ne vemo. Blizu 2000 ljudij se je peljalo okoli po kvarnerskem zalivu, ter jim dobro prišel óni vol, katerega so zjutraj ubili. Še drugo nepristojnost so naredili Rečanje ta dan. Gospodar parobroda „Hung.“ ponudil jim je svojega vina najboljšje vrste, se ve da le kak literček, no óni nezadovoljni z literčkom, spravili so se nad vse sode, kar jih je bilo na na brodu, ter so vse „zadužili“ Gorko se je potožil na to drzovitost vlastnik.

Zjutraj so prignali ljudje slučajno celo čedo ogerskih volov, da se nekateri tukaj prodajo, druge so pa odpeljali v Trst po železnici. Ko so jih gnali na kolodvor, marširala je ravno kompanija magjarskih honvedov po cesti. Neki bolj boječ vol se tako prestraši svojih bratov iz puste, da vzdigne rep, ter zbeži dalje po cesti in potem okrene na neki vrt. No zavoljo pogostega deževanja je bil ta vrt zelo podoben kakemu močvirju. Vol se brzo ugrezne v blato, ter ne more niti korak naprej. Na to ga je došla cela četa preganjalcev Rečanov. Ko ga vidijo, kako se je zagreznil v blato, se ga nijso prav nič bali. Vsak pograbi, kar je prišlo prije pod roke, ter ga začno pretepali. Se ve, da se je uboga žival še bolj ugrezovala v zemljo. Ali óni nijso hoteli prestat, dok mu nijso razbili rebra. Odbili so mu tudi rog, kateri je meril črez pol sežnja (pisatelj teh vrstic ga je sam videl v blatu po kraj vola). Klavec je komaj še prispel, da mu je kri spustil.

Domače stvari.

— (Na gorenjskeje železnici) pojde, kakor uže povedano, od 15. t. m. od Ljubljane do Lesca vsako nedeljo in vsak praznik poseben vlak o pólu sedmih zjutraj iz Ljubljane in se vrne ob 9 uri in 45 minut.

— (Mrtev najden) je bil 30. pr. m. kmetski sin Josip Stroj in iz Male Lipovice v sodekem okraji trebanjskem. Sodi se, da ga je po noči ubil sosednji fant France Stroj in, ki je bil nanj jezen. Poslednji je uže v zaporu.

— (Mlada samomorka.) Dne 4. t. m. so našli v Bohinjskeji Savi žensko mrtvo truplo plavajoče in ga izvlekli. Izpoznali so v njem kmetsko deklico Ivanko Kikelj iz Str-

žišča v okraji tolminskem. Ker nij bilo nobenega znamenja, da bi bila po sili v vodo vržena, sumi se, da je sama v vodo skočila. To je tem bolj verjetno, ker je bila noseča in se je torej iz strahu pred sramoto in kaznijo ali iz nesrečne ljubezni sama usmrtila.

— (Iz Ptujca) se poroča da sta utonila dva vojaka pijonirja, ki sta poleg 4 drugih s čolna padla, meré pri mostu Dravo.

Razne vesti.

* (Solovijev), napadnik ruskega carja, je bil 7. t. m. od najvišjega sodišča v Peterburgu na smrt na vešalih obsojen. Iz njegovega življenja izvedelo se je to: V Toropcu, kjer je imel službo, je bil v ozke zvezi z nečim Nikolajem Bogdanovičem; ta je bil kovač in pri njem so se shajali „nihilisti“, mej temi tudi Mihajlov, katerega so vlanskega leta prijel, ker je bil obtožen, da se je bil tudi on udeležil umora generala Mezenceva. Leta 1876 se je oženil Solovjev s Katarino Čeličev, potem sta šla oba v Peterburg, a živela tu ločena. Tukaj se je bil shajal često z glavami revolucionarne stranke, potem pak opotoval okraja Vladimir in Nižnij-Novgorod in v raznih kovačijah delal pod nepravim imenom, da je laglje agitiral. Potem je šel v Samaro in v okraj Saratov, kjer je prevzel službo občinskega pisarja. L. 1878 vrnil se je Solovjev v Petrograd in tu raznašal prepovedane časopise kakor „Zemlja i volja“ in revolucionarne

oglas. V Peterburgu je dobro živel, akopram nij imel tacega nobenega dela, ki se izplača. Solovjev je pred sodnijo priznal, da je streljal na carja, da pak je to storil po svojem preverjenju.

6. junija: Franjo Dolinar, delavec sin, 4 l. star, na poljanjski cesti št. 42, vsled škrofeljnov.
7. junija: Ana Mikš, soskega vodja vdova 89 l. v gledaliških ulicah št. 10 vsled starosti.
8. junija: Ivani Tekavec njena hči Ivana Jagodic, 3 mesece stara, na emonske cesti št. 17 vsled božjasti.
9. junija: Roza Gradišar, hči natakarike na tržaški cesti št. 19, vsled ošpic. — Felicijan Kapel, sin Filomene Kapel na mestnem trgu št. 9, 2 uri st., vsled slabosti. — France Schwarzbach, kolar, 44 l. star, v Kravjih dolini št. 2, vled pokaženja jeter. — Jožef Milner, delavec, 50 l. st. v deželni bolnici, vsled prisada. — Janez Hleščar, kajzarja sin, 34 l. st. v dež. bol. vsled tuberkuloze.

Adolf Eberl,
zaloga oljnatih barv, laka
in firneža, (257—7)
v Ljubljani,
na Marijnem trgu, poleg frančiškanskega mostu.

V kavarni Vencelj Payerja
v Škofjeji Loki (271—3)
se dobiva vsako nedeljo in vsak praznik izvrsten
sladoled (Gefrorenes).

Dunajska borza 11. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih . . .	67	gid.	50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	69	"	50	"
Zlata renta . . .	79	"	10	"
1860 drž. posojilo . . .	126	"	25	"
Akcije narodne banke . . .	834	"	—	"
Kreditne akcije . . .	267	"	40	"
London . . .	116	"	05	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	25	"
C. kr. cekini . . .	5	"	50	"
Državne marke . . .	57	"	05	"

Tržne cene

v Ljubljani 11. junija t. l.

Pšenica hektoliter 7 gid. — kr.; — rož 4 gid. 55 kr.; — ječmen 4 gid. 06 kr.; — oves 2 gid. 93 kr.; — ajda 4 gid. 55 kr.; — prosó 4 gid. 55 kr.; — kornza 4 gid. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gid. 95 kr.; — fižol hektoliter 7 gid. — kr.; masla kilogram — gl. 92 kr.; — mast — gid. 70 kr.; — špoh frišen — gl. 54 kr.; — špoh povojen — gl. 60 kr.; — jajce po 1³/, kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 58 kr.; — telečnine 54 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gid. 78 kr.; — slame 1 gold. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gold. — kr.; — mehka 5 gid. — kr.

**Vsak dan sveži
prima-eksportni droži**

iz
tovarniške rafinerije za spiritne droži v Marofu
na Hrvatskem.

Zalogo ima Anton Butscher, trgovina s specerijskim blagom v Ljubljani, v Florijanovih ulicah št. 7 nova. (278—2)

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

Tužcl.
10. junija:
Evropa: Eudman iz Dunaja.
Pt. Slom: Krich iz Dunaja.
Blasich iz Trsta. — Fischer iz Dunaja.
Pt. Mallica: Zerovec iz Dunaja.
Weck iz Grada. — Weiss iz Dunaja.
— Schwab iz Puja. — Grandauer iz Dunaja. — Dr. Zindler iz Grada.

Odprednje vrta in kegljišča.
Javljam slav. p. t. občinstvu, da je vrt in kegljišče
v gostilni „zur Krone“

v Gradišči

uže odprt, ter priporočam kegljišče sploh, posebno pa za kegljanje v družbah. Točil bodem vedno izvrstna vina, mej njimi prav izvrstno črtno, ter Schreinerjevo marčno pivo; kuhinja bode vedno oddajala najokusnejša jedila in po ceni.
Priporočam se tedaj slav. občinstvu za prav obilno obiskovanje gostilne in vrta z zagotovilom hitre in pazne postrežbe.
Spoštovanjem

(276—2)

Franjo Renier,
gostilničar.

**Glavno zalogo
naturnih rudninskih vodâ**

ima
Peter Lassnik
v Ljubljani.

Uže 23 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed p. n. naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri, da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi z dolaj imenovanimi studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskovanje, obljublja joč točno postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislava voda, Hebska (Eger) Franca voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenček, Friedrichshallna grenka voda, Franc Josipovgrenki vir; Gleichenbergski Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir, Klavzinski jekleni vir in Gleichenbergska slanica; Giesshublerska kislava voda, Halska jedna voda; Karlsbadška mlinška, gradska voda in vrelec; Marienbadška krizka voda, Preblavska kislava voda, Bilnaskagrenka voda, Pirmondska jeklena voda, Rodanjska kislava voda, Rakoczy-grenka voda, Recoaro-jeklena voda, Rogatska kislava voda, Rimskistudenec (Koroška kislina), Ofenski Viktoriastudenec, Saidschützskagrenka voda, Selterzerjeva voda, Štavniska kislina, Sv. Levrencijajeklena kislina, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadška vrelska sol, Marienbadška sol in Halska jedna sol. (275—2)

V Celji,

Zaradi izseljenja!

V Celji,

Reelna razprodaja!

V kratkem času bodemo morali svoja prostora izprazniti, zato bodemo pričeli z dnem 15. junija t. l. za malo časa

pošteno razprodajo

svoje zaloge sukna, platna, manufakturnega in modernega blaga, in tudi

šivalne stroje vseh sistemov
po jako znižanej ceni.

Razprodalo bode se popolnem tudi posamne reči, kakor:

solnčnike, slamnike, blago za tkanje, perilo, lišpi, traké, gumbe in ovratnike.

Slavno p. n. občinstvo vabimo uljudno za nakupovanje ob tej mu ugodnej prilici.

Z vsem poštovanjem

G. Schmidl & Comp.,

v Celji, poštna ulica št. 36,

trgovina s suknom, z običajnim, manufakturnim in modnim blagom, in zaloga šivalnih strojev.

poštna
ulica 36.

Zaradi izseljenja!

poštna
ulica 36.